

PÄÄKIRJOITUS: KERTOMISEN KAIPUU!

Outi Fingerroos

Mikä saa meidät kertomaan ja muistamaan? Mistä syntyy kertomisen kaipuu? Ennen lukutaitoa, sähkövaloa ja nopeita viestimiä, kuten radiota, televisiota ja Internetiä, tavattiin istua pirtissä, kodassa, jurtassa ja teltassa kertomassa. Ainakin meidän nykyajan lapsosten on annettu ymmärtää näin: silloin, kun valokuvat olivat mustavalkoisia, puhuttiin ja muisti siirtyi eteenpäin folkloreina. En siis olekaan aivan varma, onko meillä samanlaista kaipuuta kertomuksiin kuin ennen. Ainakin oma repertoarini on kovin köyhä mekrijärveläisten ja kalevalaisten rinnalla.

En silti väitä, ettenkö osaa olla äänessä ja etteikö sillä ei ole merkitystä. Kollegani kuvasi karonkkapuheessaan minun viljelevän usein repliikkiä ”Arvatkaas mitä?” aloittaessani uuden kertomuksen. Näiden jokapäiväisten kahvipöytäkertomusten juoni on vaihtelevasti etenevä, mutta lopetus on aina mahdollisimman taiten rakennettu kliimaksi. Arkisten kertomusten tärkeä päämäärä onkin työtoverien viihdyttäminen, pohtiva argumentointi tai oman elämän kokemuspohjainen esittäminen. Kertomusten sisällöt vaihtelevat, ja kertomuksia esittävät kaikki. Onkin liioiteltua väittää, että nykyaika ja elämäntapamme pirstaloisi tai vähentäisi kommunikointia kahvitauoilla, baareissa, olohuoneissa ja Internetin keskustelupalstoilla. Tiivis yhdessäolo luo aina kertomisen kaipuun.

Mistä sitten kerromme, kun muistelemme kevättä 2007 – tai sen seutuja – kahdenkymmenen vuoden kuluttua? Luultavasti emme kaihoa sitä, että Ilkka Kanervasta tuli Vanhasen 2. hallituksen ulkoministeri tai että vironvenäläiset nuoret kyseenalaistivat Tallinnan pronssipatsaskiistassa enemmän asioita kuin kenties tajusivatkaan. Ainakaan emme muista, että keskustelu huippuyliopistoista kiihtyi ja että Pekka Himanen suututti erään tunnetun kasvatustieteilijän Ylen Voimala-ohjelmassa. Sen sijaan saatamme muistaa, että Helsingissä juhlittiin Euroviisuja viikko. Ainakin muistimme kultaa sen illan, jolloin hirviöorkesteri Lordi voitti Euroviisut. Se kuitenkin varmasti kertoo sankaritarinan, joka onnistui näkemään Tomi Putaansuun kulmilla.

ELOREN ILME ON UUDISTUNUT

Kerroin Elore edellisessä pääkirjoituksessa (1/2006), että lehdesämme tapahtuu kiinnostavia teknisiä uudistuksia pitkin vuotta 2007. Merkittävin muutos on jo tapahtunut, sillä tämä Elore numero on luettavissa Tieteellisten seurain valtuuskunnan (TSV:n) palvelimella ja Suomen Kansantietouden Tutkijain Seura ry (SKTS) rekisteröi oman domain-nimen eli verkkotunnuksen (elore.fi) ja otti käyttöön osoitteen < www.elore.fi >.

Tulevan kesän ja syksyn aikana lehtemme toimituskunta perehtyy OJS:n eli Open Journal Systemin käyttöön. Kerroinkin jo viime syksyn pääkirjoituksessa, että OJS on avoin verkkojulkaisujärjestelmä, jonka kukin julkaisija vain muokkaa omiin tarpeisiinsa; TSV:n julkaisupalveluyksikkö on Suomessa ottanut julkaisujärjestelmän kehittämisen harteilleen. Järjestelmään siirtyminen ja sen testaaminen on ollut oletettua paljon hitaampaa, mutta Elore on tässä prosessissa iloksemme jo niin pitkällä, että vanhat numerot on siirretty uudelle palvelimelle, sivusto on lähes käyttövalmis ja OJS:n toimituksellinen käyttö on suunniteltu.

ELOREN NUMERO 1/2007

Elore vuoden 2007 teemanumeron aiheena on ”Narrativisuus folkloristiikassa”. Numeron ovat toimittaneet Kaarina Koski ja Taina Ukkonen. Teemanumerossa folkloristinen katse kääntyy kerrontaan ja kerronnallisuuteen, ja useat kirjoittajat pohtivat lisäksi, mikä tekee folkloristisesta tutkimuksesta niin erityisen. Teemanumeron toimittajien laatima saate ”Folkloristiikka ja kertovat tekstit” sekä Kaarina Kosken katsaus kertomusten tieteidenvälisyydestä toimivat hyvinä johdantoteksteinä kerronnantutkimuksen laajaan kenttään. Annikki Kaivola-Bregenhøj kolumnissaan sekä Laura Aro ja Anna-Leena Siikala haastatteluissa luovat kukin omanlaisensa kuvan tutkijantyöstä kertomusten äärellä; teemanumerossa he ovatkin mukana folkloristisen kerronnantutkimuksen pioneereina. Teemanumeron muissa teksteissä nuoret tutkijat esittelevät omia tutkimuksiaan. Lukijan tehtäväksi jää erojen, yhtäläisyyksien ja yhtymäkohtien hahmottaminen.

Uudessa numerossa on runsas otos folkloristiikan ja lähialojenkin ajankohtaisista tapahtumista. Ajankohtaista-palstan aloittaa Kaija Heikkinen SKTS:n vuosikokousesitelmällään. Seuraesittelyssä ovat Viron perinteentutkijoiden ja uskontotieteilijöiden seurat. Lisäksi esittelyssä on jälleen yli 20 folkloristiikan ja lähialojen kannalta kiinnostavaa uutta kirjaa. Kiitän runsaudensarvesta kaikkia kirjoittajiamme, toimittajiamme ja anonyymeiksi jääviä referoijiamme.

Elore seuraavassa numerossa 2/2007 ei ole teemaa, ja olemme jo saaneet siihen kiitettävän määrän tekstitarjouksia. Artikkeleita, katsausartikkeleita ja katsauksia otamme mielellämme vastaan muutaman lisää, joten Elore toivottaa uudet kirjottajat tervetulleiksi! Kevään 2008 teemanumeron aihe on ”Ikäkaudet”. Numeroa toimittavat Tuija Hovi, Merja Leppälahti ja Helena Saarikoski. Avoin kirjoituskutsu julkaistiin

OUTI FINGERROOS

SKTS:n postituslistalla alkuvuodesta 2007. Jos kutsu on mennyt joltakin halukkaalta kirjoittajalta ohi, kannattaa hänen ottaa heti yhteys edellä mainittuihin toimittajiin.

Fil. tri Outi Fingerroos on Suomen Akatemian tutkijatohtori uskontotieteessä Turun yliopistossa.